

ptáci, během několika hodin se bude les hemžit zvířaty, která jsou aktivní přes den. Sovy půjdou spát.

Frantině se zvedla nálada a pohladila sovičku sedící na rameni. „Je nejvyšší čas uložit tě do postýlky, Sušenko. Zkusíme to?“

Kdyby se položila na větev a rovnoměrně rozložila svoji váhu, mohlo by to vyjít. Odvázala svetr...

„Už jsme skoro u cíle...“ prohlásila Frantina, když se rozklepaná nervozitou pomaličku sunula dopředu.

V polovině cesty se větev začala ohýbat a třást. Frantina zvažovala, jestli nemá vstát a přeskočit na vedlejší strom jako veverka, ale lidské

instinkty ji před tím varovaly. Pak se větev nečekaně sklonila dolů a Frantina se radši doplazila zpátky do bezpečí a znovu se přivázala ke stromu.

„Takhle to nepůjde, Sušenko,“ zopakovala. „Slibuju, že tě dostanu domů. Ale budeme muset vymyslet něco jiného.“

Sušenka jí místo odpovědi seběhla po paži.

„Kam se ženeš? Ne, Sušenko!“ vykřikla Frantina, když sovička skočila na větev a zamířila si to na její tenký konec. „Co to provádíš?“

Frantina se ji v panice snažila přilákat zpátky k sobě. Kdyby